

Motion till riksdagen

1989/90:Jo930

av Margareta Fogelberg och Ingela Mårtensson

(båda fp)

Blyhagels miljökonsekvenser

Vid jakt och lerduveskytte sprids varje år avsevärda mängder blyhagel i skog och mark. Detta bekymrar såväl ansvarsfulla jägare som andra människor som undrar över vilka skadliga effekter detta kan ha på djur och natur.

Det är väl känt att fåglar som äter blyhagel dör av blyförgiftning. Vad som händer med hagel som blir liggande, särskilt i mark med lågt pH-värde, vet man inte med säkerhet, liksom att blyhaglets miljöpåverkan över huvud taget är outforskad.

Vid den senaste riksdagsbehandlingen av denna fråga hänvisade jordbruksutskottet till att jaktmedels tillåtlighet hörde hemma inom naturvårdsverkets kompetensområde. Med andra ord, något som riksdagen inte borde lägga sig i.

Trots den stora osäkerheten kring blyhagels nedbrytning i olika marktyper och dess miljökonsekvenser, kan det ändå inte vara försvarbart att ta detta som intäkt för att problemet kan avfärdas.

Tvärtom finner vi det vara synnerligen angeläget att utforska dels nedbrytningen hos det bly som används till hagel och dels vilka substitut som är möjliga liksom deras för- och nackdelar. Som jordbruksutskottet tidigare påpekat är detta en uppgift för statens naturvårdsverk.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om utforskande av blyhagels miljökonsekvenser liksom vad ett utbyte mot andra jaktmedel skulle innebära.

Stockholm den 25 januari 1990

Margareta Fogelberg (fp)

Ingela Mårtensson (fp)